

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Велики Преслав, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Жения С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20233610200295 по описа за 2023 година

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба, подадена от Х. Г. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.*****, чрез пълномощник адв.С. Т. от ШАК срещу Наказателно постановление №23-0323-000626/25.09.2023 г., издадено от Началника на РУ гр. Велики Преслав при ОД МВР-Шумен.

В обстоятелствената част на жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление като издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно и необосновано прилагане на материалния закон. Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Отрича се извършване на нарушението, поради липса, както на обективните, така и субективните признаци на нарушението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с редовно упълномощен защитник. Защитникът поддържа изложеното в жалбата и счита че са допуснати, сочените процесуални нарушения при съставяне на АУАН и при издаване на обжалваното НК, които са съществени, освен това от събраните доказателства не се установяват по безспорен начин обективните и субективните признаци на нарушението, поради което моли НП да бъде отменено изцяло и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Жалбоподателят, поддържа изложеното то защитника и заявява, че не е видял пострадало лице при ПТП.

Въззиваемата страна се представлява от процесуалния си представител-юрисконсулт, счита че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, и моли съда същото да бъде потвърдено, както и да бъдат присъдени разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Не се спори по делото и от доказателствата безспорно се установи, компетентността на наказващия орган. Спорни са обстоятелствата установени от административнонаказващия орган и дали е осъществен състава на вмененото нарушение.

Съдът, като обсъди материалите по приложената административнонаказателна преписка и събраните по нея, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

На 15.07.2023г. в 14.30 часа в Община Велики Преслав на път първи клас № 7, км.143+200 в посока от гр.Върбица към гр.Шумен, жалбоподателят управлявал лек автомобил „ЛАДА 4x4 УРБАН“ с рег.№*****. При движението на посочения пътен участък автомобиля на жалбоподателя и насрещно движещия се мотоциклет „Хонда“ с рег.№***** се ударили от странично, като вследствие на удара, се счупило лявото странично огледало на лекия автомобил. Жалбоподателят вместо да спре и да установи какви са последиците от произшествието продължил пътя си към гр.В.Преслав. В следствие на удара, след като двете ППС се разминали, водачът на мотопеда св.И. А. изгубил контрол върху него и паднал в страни от платното за движение. Непосредствено след мотоциклета се движел друг мотор, управляван от приятеля на св.Т. С.. След като видели, че А. изгубил управление и паднал, двамата спрели и С. подала сигнал на тел.112. На 15.07.2024г. около 14.00 – 14.30 часа св.В. В.-мл.оперативен дежурен в РУ – В.Преслав, получил сигнал от оперативния дежурен в РУ-Шумен за настъпило ПТП със самокатастрофирал моторист на пътя след „Омуртагов мост“ в посока от гр.В.Преслав към гр.Върбица. Незабавно изпратил полицейски екип - свидетелите Р. Г. и М. Х.. След около 15-20 минути при В. в сградата на РУ-В.Преслав дошъл жалбоподателя и съобщил, че е бил участник в ПТП на посоченото в сигнала място, в следствие на което било счупено страничното огледало на служебния му автомобил, като заявил че на мястото не е имало обхват на мобилния оператор, за да се обади и затова е дошъл в полицията. В. го инструктирал да се върне на мястото на произшествието, където бил изпратен полицейски екип. След което оперативния дежурен на РУ-В.Преслав се обадил в РУ-Шумен, за да установи самоличността на водача на мотора и какво е здравословното му състояние. От там го уведомили, за самоличността на лицето и че се намира в ЦСМП при МБАЛ – Шумен. При пристигането на полицейския екип/свидетелите Г. и Х./ на местопроизшествието около 15.00 часа, установили само падналият мотоциклет „Хонда“ с рег. №*****, пластмасови парчета от същия и каска на моторист. Свидетелите направили снимки, през това време на мястото дошъл жалбоподателя с автомобиля „ЛАДА 4x4 УРБАН“ с рег. №*****, който е управлявал по време на ПТП, показал счупеното огледало на автомобиля и мястото на удара. Свидетелката Х. съставила на място План-схема на ПТП. След събиране на данни по случая /свидетел, информация за пострадал, причини за възникване на ПТП и др./ и приключване на проверката на 04.09.2023 г. св.М. Х. съставила Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №2023-1038-321 за ПТП, към който приложила изготвената план-схема. На 04.09.2023 г. на жалбоподателя от Х. бил съставен АУАН за нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б.„б“ от ЗДвП, изразяващо се в това, че като участник в ПТП с пострадало лице не е останал на мястото на произшествието да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя за нарушение по чл.123, ал.1, т.2 б.„б“ от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 50.00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец.

Описаната фактическа обстановка, съдът счита установена от гласните доказателства –

показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие, от приложените към административнонаказателната преписка и приетите в хода на съдебното следствие документи.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели-служители на РУ-В.Преслав: Х., Г. Д., както и на свидетелката С., като не констатира наличие на противоречия, както между тях, така и с писмените доказателства, поради което такива не следва да бъдат обсъждани.

Съдът кредитира частта от показанията на св.В., в която описва подадения до РУ-В.Преслав сигнал, изпращане на екип на местопроизшествието, пристигането на жалбоподателя в сградата на РУ-В.Преслав, в тази им част кореспондират с останалите доказателства. Настоящият състав не кредитира показанията на св.В., в които твърди, че лично жалбоподателя му е казал, че след ПТП е намалил, видял е че мотоциклета пада след удара, но е помислил че движещите се след него мотористи са негови приятели. Това не се установява от показанията на останалите свидетели Г. и Х., които заявяват че не е имало видимост от мястото на ПТП до мястото където е паднал мотора, че са разбрали за пострадалия моторист по-късно, това не се установява включително и от показанията на св.С., която заявява че произшествието е станало на завой и моториста не е паднал веднага, а през това време автомобила на жалбоподателя е продължил пътя си. Според настоящият състав причината за такова твърдение в показанията на В. е изминалия период от време, натрупаната служебна информация, установена при проверката и направените собствени изводи от свидетеля.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона четиринадесетдневен срок от връчването на НП.

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**. В тази насока, съдът взе предвид следното:

Въз основа на извършена служебна проверка, съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл.189 от ЗДвП съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. При съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалния закон. При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление са спазени сроковете по чл. 34, ал. 2 и ал.3 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на административно наказателнопроцесуалните правила, които да налагат отмяна на последните. Наказващият орган е спазил задължението си по чл. 52 , ал. 4 от ЗАНН за преценка на възраженията и представените по тях доказателства. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя, като същите притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението е описано подробно с посочване на всички елементи от фактическия му състав и обстоятелствата, при които е извършено. Поради, което възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения направени от жалбоподателя са неоснователни.

Съдът счита за неоснователно въведеното от защитата възражение свързано с неточното и неясно описание на нарушението в обстоятелствената част на НП, като се сочи, че не било

посочено пострадалото лице от ПТП, както и мястото на настъпване на ПТП. В действителност, в описателната част на НП не са посочени тези обстоятелства, които според настоящия състав не са част от състава на нарушението и доколкото всички други посочени съставомерни елементи са налице, това непосочване настоящия състав не намира за съществено такова, водещо до пълна невъзможност лицето да разбере какво нарушение е извършило и коя относима норма от действащото законодателство, следва да бъде приложена и не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН, а в последствие - жалба срещу НП.

Протокола за ПТП е съставен на основание чл.125а от ЗДвП, но не отговаря на всички изисквания на чл.3 от НАРЕДБА № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (Загл. изм. – ДВ, бр. 19 от 2017 г.), издадена от министъра на вътрешните работи и председателя на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, [бр. 8](#) от 30.01.2009 г., в сила от 30.01.2009 г., доп., [бр. 94](#) от 30.11.2010 г., изм. и доп., бр. 19 от 28.02.2017 г., а именно изготвен е след срока по чл.3, ал.2 от Наредбата.

Допуснатото нарушение на процесуалните правила не е съществено, т.к. протокола съдържа всички реквизити по чл.3, ал.1 от Наредбата и отразява действителната фактическа обстановка, установена от органите на реда и план – схемата към него е изготвена на местопроизшествието на 15.07.2023 г. в 15.00 часа, като изложеното в него изцяло кореспондира със схемата. Присъствието на участниците в ПТП при съставяне на протокола, съответно наличието на техен подпис и запознаване със съдържанието на протокола не са реквизити на същия, нито са посочени, като императивни правила в Наредбата. Допуснатото нарушение не е нарушило правото на защита на жалбоподателя.

Не представлява процесуално нарушение обстоятелството, че посочения в АУАН свидетел не е присъствал при извършването на проверката на място, т. е. при установяване на нарушението. В разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН е регламентирана възможност АУАН да се състави в присъствието на други свидетели, като това обстоятелство следва да бъде отбелязано в акта. В случая акта е съставен в присъствието на един свидетел П. Д., който не е присъствал при установяване на нарушението, но за него в акта е посочено, че е свидетел по съставянето на АУАН, с което е изпълнено изискването на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и следователно, липсва допуснато нарушение. За спазването на разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН не е необходимо да бъдат посочени причините, поради които присъствалите при извършване или установяване на нарушението не присъстват при съставянето на АУАН. Дори да се приеме наличието на такова процесуално нарушение, то не е от категорията на съществените - не е довело до ограничаване на процесуалните права на санкционираното лице, тъй като, видно от доказателствата по делото, правото му на защита е било гарантирано и той максимално се е възползвал от него.

Действително, видно от преписката е, че АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел. Същевременно разпоредбите на [чл. 40, ал. 1](#) и [чл. 42, т. 7](#) от ЗАНН е посочено изискване за съставяне на АУАН в присъствието на свидетели, но [чл. 43, ал. 1](#) от ЗАНН указва възможността АУАН да се подпише и само от един от свидетелите. Следователно, изискванията на закона са

спазени в пълна степен само тогава, когато актът е съставен в присъствието на най-малко двама свидетели. Но това не означава, че съставянето на акта в присъствието на един свидетел автоматично води до опорочаване на процедурата до степен такава, че да представлява основание за незаконосъобразност на наказателното постановление, издадено въз основа на такъв акт. Настоящата инстанция изхожда от позицията, че съществено процесуално нарушение е налице тогава, когато същото препятства или ограничава правото на защита на санкционираното лице или разколебава достоверността на отразените в АУАН или в НП факти, което пречи на нарушителя да организира защитата си. Съставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел по никакъв начин не накърнява правото на защита на санкционираното лице, а досежно фактите - в хода на въззивното производство са събрани достатъчно доказателства, въз основа, на които съдът е обосновал извод за установеност на нарушението.

Съдът счита за неоснователно и наведеното възражение от жалбоподателя за нарушение на чл. 40 от ЗАНН, тъй като АУАН не е съставен в присъствието на нарушителя, а е бил изписан от актосъставителя в кабинета му. Видно от процесния АУАН е, че същият е съставен в присъствието на нарушителя, което е удостоверено с подписа му. Следва да се отбележи, че регламентирайки процесуалните правила за съставяне на АУАН в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 и следващите от ЗАНН, волята на законодателя съвсем не е свързана със самото физическо присъствие на нарушителя по време на съставяне на АУАН /по аргумент от чл. 40, ал. 2 от ЗАНН/, както неправилно се тълкува от жалбоподателя, а с възможността лично да му бъде връчен, за да се запознае с неговото съдържание и да получи препис от същия, с оглед осъществяване на адекватна защитата срещу вмененото му нарушение.

От събраните по делото доказателства не се установи по безспорен начин, че жалбоподателя след настъпване на ПТП е разбрал, че вследствие на същото има пострадало лице. Полицейските служители са били уведомени за това едва след като са отишли на местопроизшествието, от тях жалбоподателя е разбрал че има пострадало лице. Това кореспондира и с действията му сам да отиде в сградата на РУ-В.Преслав да подаде сигнал за материални щети от произшествието. Но същият не е изпълнил задължението си да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. В тази връзка съдът счита възражението, че не е имало обхват на мобилния оператор на мястото за неоснователно, т.к. тел.112 може да бъде избран от всяка точка на страната, дори да няма обхват, св.С. от същото място е подала сигнал на този телефон.

Съгласно разпоредбата на [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#) водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, да спре, без да създава опасност за движението по пътя, за да установи какви са последиците от произшествието. В хода на производството въз основа на събраните по делото доказателства се установи, че на посочените в НП място и дата е настъпило пътно-транспортно произшествие по смисъла на в [§ 6, т. 30 от ДР на ЗДвП](#), съгласно която "пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети". Съгласно [§ 6, т. 27 от ДР на ЗДвП](#) "участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му".Предвид установеното по делото, съдът намира, че жалбоподателят е участник в ПТП, при което веднага е разбрал, че са настъпили имуществени вреди по управявания от него автомобил, но след произшествието същият не е спрял, за да установи последиците от него, включително за другия

водач, съотв.ППС, а е напуснал местопроизшествието, както е посочено и в обстоятелствената част на обжалваното НП.Доказателствата са еднопосочни, както относно начина, мястото и времето на настъпване на събитието, така и на характера на настъпилите вреди, механизма на реализиране на вредата и превозните средства, при управлението на което същите са причинени.

От субективна страна предвид формалния характер на нарушението (липсата на съставомерен резултат) деянието може да бъде извършено само при пряк умисъл, какъвто в случая е налице. Водачът – жалбоподател е съзнавал участието си в произшествието, но въпреки това е напуснал мястото. С оглед на изложеното, съдът намира, че въззивникът е осъществил от обективна и субективна страна и нарушение на [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#), доколкото в качеството му на водач за същия е възникнало задължение да спре и установи последиците от произшествието, което същият не е сторил.

В случая е налице явно несъответствие между описаното деяние и приложения от АНО материален закон, но съдът с оглед изложените съображения, при липса на изменение на съставомерните описани факти в наказателното постановление намира, съобразявайки и Тълкувателно решение № 8 по тълкувателно дело № 1/2020 г. на Общото събрание на съдиите от I и II колегия на ВАС от 16.09.2021 г., че в случая следва да се преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние на основание [чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК](#) вр. [чл. 84 от ЗАНН](#) и да се постанови съдебен акт по фактически извършеното нарушение, доколкото тази възможност е предвидена, когато се налага приложение на закон за по-леко, същото или еднакво наказуемо нарушение, и като с е преквалифицира извършеното нарушение, съдът да измени НП в тази му част.

Следователно, предвид и обстоятелството, че е приложена правилната санкционна норма на [чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП](#), наказателното постановление следва да бъде изменено в частта по пункт 2, като се приложи закон за еднакво наказуемо нарушение, а именно разпоредбата на [чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП](#).

В приложената от АНО санкционната разпоредба на [чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП](#) са предвидени административни наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. В случая е наложено минимално предвиденото в разпоредбата наказание "Глоба" от 50, 00 лева, както и "Лишаване от право да управлява МПС" за един месец, като съдът намира така определените по вид и размер наказания за изцяло съобразени с обществената опасност на деянието и личността на нарушителя и не намира основания за ревизиране на същите. Ирелевантни в случая са обстоятелствата кой от водачите е виновен за настъпване на пътно – транспортното произшествие, причинени телесни повреди и съставените на другия водач АУАН за административни нарушение на ЗДвП при същата фактическа обстановка, в тази част материалите са изпратени в Прокуратурата, за което има и образувано досъдебно производство.

В случая и съдът не счита, че нарушенията осъществени от страна на въззивника попадат в хипотезата на [чл. 28 от ЗАНН](#). Същите, както и обстоятелствата по осъществяването им разкриват степен на обществена опасност, типична за общия случай на нарушения на посочените разпоредби, отчетена от законодателя при въздигане на деянията в нарушения.

По разноските: В съдебно заседание АНО претендира да му се присъдят разноски по настоящото дело на основание [чл. 63, ал. 3 от ЗАНН](#). С настоящото си решение съдът приема, че процесното наказателно постановление се явява напълно законосъобразно и като такова следва да

бъде изменено. По този начин на адм. наказващия орган следва да се присъдят претендираните разноси за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноси за юрисконсултско възнаграждение, следва да се приложи разпоредбата на [чл. 63, ал. 5 от ЗАНН](#), съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на разпоредбата на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), който препраща към [Наредбата за заплащането на правната помощ](#). Съгласно [чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#) възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80.00 до 120.00 лв.. С оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът стигна до извода, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на адм. наказващия орган следва да се присъди и определи възнаграждение в размер на 80.00 лв.

С оглед на изменението на процесното наказателно постановление, но без промяна на санкцията, съдът намира, че разноси не се дължат на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, ал.2, т.4, ал.7, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №23-0323-000626/25.09.2023 г., издадено от Началника на РУ гр. Велики Преслав при ОД МВР-Шумен, в частта му, с което на Х. Г. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.***** на осн. [чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП](#), са наложени административни наказания "Глоба" в размер на 50, 00 лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец за нарушение на [чл. 123, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗДвП](#), като преквалифицира нарушението в такова по [чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#).

ОСЪЖДА Х. Г. Х. с ЕГН ***** с адрес гр.***** да заплати на Областна Дирекция на МВР-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул. "Сан Стефано" №2 направените в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____